

FROWINUS

'ABBAS COENOBII MONTIS ANGELORUM APUD HELVETIOS

NOTITIA

(D. MABILLON., *Annal. Bened.*, t. VI, Append., p. 657)

In percelebri monasterio Einsidlensi inter alia duos codices invenimus, opera continentes Frowini monachi primum Einsidlensis, dein abbatis in Monte Angelorum apud Helvetios Subsylvanos post sanctum Aldhelmum, qui primus loco praefuit a conditione caenobii per beatum Conradum facta sub annum mcxxv. Primus codex in-quarto, ut vocant, expositionem in Orationem Dominicam complectitur : secundus in-folio, libros septem De laude liberi arbitrii, uti opus suum inscribit auctor ipse, seu potius de praecipuis theologiae quaestionibus, quas Frowinus erudite, solide, et pro tempore eleganter pertractat Adversus quorundam errores novitatum, fortasse adversus Petrum Abaelardum. Eodem quippe tempore Gerhohus, Reicherspergensis in Bajoaria praepositus, Opusculum contra discipulos Petri Abaiolardi scripsisse memoratur. Quo minus mirandum, si ad Helvetios hujus sectae fama penetraverit, et Frowinum id scribendum impulerit. Optandum esset, ut nostri Einsidlenses, quorum maxima interest, et qui postremum hoc opus jam descriptum, ac prelo paratum habent, suis typis illud emitterent in lucem. Interim prologum Frowini in expositionem Orationis Dominicæ, itemque praefationem in libros septem De libero arbitrio cum capitulationibus hic edimus in quamdam praegustationem futurae editionis. Initio sequentes versus praemittit auctor.

Vive precor Berhtolth, tibi sit Dominus rogo fholt (1).

A te quod liber sim, docet iste liber.

Hunc librum vovi, nunc promissum tibi solvi.

Jus est, si sapias, gratus ut accipias.

INCIPIIT PROLOGUS FROWINI ABBATIS IN MONTE-ANGELORUM
IN EXPLANATIONEM DOMINICÆ ORATIONIS.

Quamvis sim labilis memoriæ, tenaciter tamen memini tuam dulcissimam dilectionem, o venerabilis presbyter Berhtolde, a mea parvitate exegisse, quatenus ingenio mei capacitatem in explanatione Dominicæ Orationis ostenderem, qua de re diu et multum apud me hæsitatum est. Deliberavi enim utrum satius esset charitati petentis obedire, et ob hoc morsibus invidorum patere; an quod jusserit charitas denegare, et ob hoc Deum charitatem forsitan offendere. Verum in ea constitit tandem animus meus sententia, qua tutius esse judicavi Deum placatum habere, quam obloquentium patere livori. Itaque hoc statui illicet sciens, manus in

(1) Id est multum amicus Germanice.

flamma mittere, id negotii quod mihi imponeres, aggrederer, non nova, sed quæ a Patribus de Dominica Oratione, licet sparsim dicta sint, aliqua colligerem. Quapropter tua refert orare, quatenus propitia Divinitas adjuvet perficere, quod inspiravit velle. Igitur quam sufficiens, quam conveniens sit ea quæ dicitur Dominica Oratio, licet tenuerit, tamen elucidare pro captu meo operam dabo.

Nemo nescit homo, Deum hominem cum libero arbitrio condidisse, etc.

(In fine, *Explicit liber explanationis Frowini abbatis.*)

*Hoc precor, hoc hortor, dic devota prece lector,
Felix Frowinus quod sit, agat Dominus.*

*Ut verum lumen caeleste daret sibi numen,
Hujus scripta libri nam studuit ferri.)*

EJUSDEM FROWINI

DE LIBERO ARBITRIO AD ADELBERTUM MONACHUM LIBRI VIII

*Has Frowin chartas electo dogmate factas
Fecit conscribi : fac bene, Christe, sibi.*

INCIPIIT PRÆFATIUNCULA SEQUENTIS OPERIS. B ingenii agilis acumine validum, et gratiæ adjuvantis lumine fretum, indagandæ veritatis studiis invigilare perpenni. Hoc itaque opusculum congressi, excerptum

PATROL. CLXXIX.